

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2013. gada 26. septembrī *

Direktīva 2004/8/EK — Piemērošanas joma — Koģenerācija un augstas efektivitātes koģenerācija —
7. pants — Reģionālā atbalsta shēma, kurā paredzēta “zaļo sertifikātu” piešķiršana koģenerācijas
iekārtām — Lielāka skaita zaļo sertifikātu piešķiršana koģenerācijas iekārtām, kurās tiek pārstrādāta
galvenokārt biomasas, kas nav koksne vai koksnes atkritumi — Vienlīdzības un nediskriminācijas
princips — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pants

Lieta C-195/12

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Cour constitutionnelle*
(Beļģija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2012. gada 19. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2012. gada
26. aprīlī, tiesvedībā

Industrie du bois de Vielsalm & Cie (IBV) SA

pret

Région wallonne.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], tiesneši J. Malenovskis
[*J. Malenovský*], U. Lehmuss [*U. Lohmus*], M. Safjans [*M. Safjan*] un A. Prehala [*A. Prechal*]
(referente),

ģenerālvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretārs V. Turē [*V. Tourrès*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 13. marta tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Industrie du bois de Vielsalm & Cie (IBV) SA* vārdā – *E. Lemmens* un *E. Kiehl*, advokāti,
- Beļģijas valdības vārdā – *M. Jacobs* un *C. Pochet*, pārstāves, kurām palīdz *L. Depré*, advokāts,
- Polijas valdības vārdā – *M. Szpunar* un *B. Majczyna*, pārstāvji,
- Eiropas Parlamenta vārdā – *J. Rodrigues* un *A. Tamás*, pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā – *O. Beynet* un *K. Herrmann*, pārstāves,

* Tiesvedības valoda – franču.

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2013. gada 8. maija tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Direktīvas 2004/8/EK par tādas koģenerācijas veicināšanu, kas balstīta uz lietderīgā siltuma pieprasījumu iekšējā enerģijas tirgū, un ar kuru groza Direktīvu 92/42/EEK (OV L 52, 50. lpp.), 7. panta, skatīta kopā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. septembra Direktīvu 2001/77/EK par tādas elektroenerģijas pielietojuma veicināšanu iekšējā elektrības tirgū, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos enerģijas avotus (OV L 283, 33. lpp.), un Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvas 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK (OV L 140, 16. lpp.), 22. panta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Industrie du bois de Vielsalm & Cie SA* (turpmāk tekstā – “IBV”) un Valonijas reģionu [*Région wallonne*] par pēdējā minētā atteikumu piemērot pastiprināta atbalsta shēmu, kas paredz papildu “zaļo sertifikātu” piešķiršanu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2004/8

- 3 Direktīva 2004/8 tika pieņemta saskaņā ar Eiropas Savienības politiku vides jomā, pamatojoties uz EKL 175. panta 1. punktu.
- 4 Direktīvas 2004/8 preambulas 1., 5., 24., 26., 31. un 32. apsvērumā ir noteikts:

“(1) Pašlaik Kopienā nepietiekami izmanto koģenerācijas kā enerģijas taupīšanas līdzekļa potenciālu. Augstas efektivitātes koģenerācijas, kas balstīta uz lietderīgā siltuma pieprasījumu, veicināšana ir Kopienas prioritāte, ievērojot iespējamo ieguvumu no koģenerācijas attiecībā uz primārās enerģijas taupīšanu, elektrotīklu zudumu novēršanu un emisiju, jo īpaši siltumnīcefekta gāzu emisiju, samazināšanu. Bez tam efektīva koģenerācijā saražotās enerģijas izmantošana var pozitīvi ietekmēt arī energoapgādes drošību un Eiropas Savienības un tās dalībvalstu konkurētspēju. Tādēļ jāveic pasākumi, lai nodrošinātu šā potenciāla labāku izmantošanu iekšējā enerģijas tirgū.

[..]

- (5) Biežāka koģenerācijas izmantošana, kas vērsta uz to, lai taupītu primāro enerģiju, varētu veidot nozīmīgu daļu to pasākumu kompleksā, kas vajadzīgi, lai izpildītu prasības, ko paredz Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējai konvencijai par klimata pārmaiņām pievienotais Kioto protokols [turpmāk tekstā – “Kioto protokols”] [..]

[..]

- (24) Valsts atbalstam jābūt samērīgam ar noteikumiem Kopienas pamatnostādņēs par valsts atbalstu vides aizsardzībai [OV C 31, 3. lpp; turpmāk tekstā – “Kopienas pamatnostādnes”], ieskaitot noteikumus, kas attiecas uz atbalsta neuzkrāšanu. Pašlaik šajās pamatnostādņēs atļauts sniegt

konkrētus valsts atbalsta veidus, ja iespējams pierādīt, ka šis atbalsta pasākums labvēlīgi ietekmē vides aizsardzību tāpēc, ka konversijas efektivitāte ir īpaši augsta, šie pasākumi ļauj samazināt enerģijas patēriņu vai enerģijas ražošanas process ir videi nekaitīgāks. Dažos gadījumos šis atbalsts ir vajadzīgs, lai pilnīgāk izmantotu koģenerācijas potenciālu un jo īpaši lai ņemtu vērā nepieciešamību internalizēt ārējās izmaksas.

[..]

- (26) Dalībvalstis pielieto dažādus mehānismus, ieskaitot ieguldījumu atbalstu, atbrīvojumu no nodokļiem vai to samazināšanu, zaļos sertifikātus un tiešās cenu atbalsta shēmas, lai valsts līmenī atbalstītu koģenerācijas izmantošanu. Lai saglabātu ieguldītāju uzticību, svarīgs veids, kā sasniegt šīs direktīvas mērķi, ir garantēt minēto mehānismu pienācīgu darbību, līdz sāk darboties saskaņota Kopienas sistēma. Komisija plāno pārraudzīt stāvokli un ziņot par valsts atbalsta plānu piemērošanā gūto pieredzi.

[..]

- (31) Koģenerācijas kopējā efektivitāte un ilgtspējība ir atkarīga no daudziem faktoriem, piemēram, no izmantotās tehnoloģijas, kurināma veida, slodzes liknēm, stacijas lieluma un arī no siltuma īpašībām. [..]
- (32) Saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem, kas izklāstīti Līguma 5. pantā, Kopienas līmenī jāievieš vispārēji pamatprincipi koģenerācijas veicināšanai iekšējā enerģijas tirgū, taču to īstenošana jāatstāj dalībvalstu ziņā, tādējādi ļaujot katrai dalībvalstij pašai izvēlēties to režīmu, kas vislabāk atbilst tās konkrētajai situācijai. Šī direktīva nepārsniedz minēto mērķu sasniegšanai vajadzīgo minimumu un to, kas ir vajadzīgs šim nolūkam.”
- 5 Atbilstoši Direktīvas 2004/8 1. pantam tās mērķis “ir palielināt energoefektivitāti un uzlabot piegādes drošību, nosakot pamatprincipus augstas efektivitātes siltuma un elektroenerģijas koģenerācijas, kas balstīta uz lietderīgā siltuma pieprasījumu un primārās enerģijas ietaupījumu, veicināšanai un attīstībai iekšējā enerģijas tirgū, ņemot vērā valstu īpašos apstākļus, jo īpaši tos, kas attiecas uz klimatu un ekonomiku”.
- 6 Direktīvas 2004/8 2. pantā ar nosaukumu “Darbības [Piemērošanas] joma” ir noteikts, ka tā “attiecas uz koģenerāciju, kas definēta 3. pantā, un koģenerācijas tehniskajiem paņēmieniem, kas minēti I pielikumā”.
- 7 Saskaņā ar minētās direktīvas 3. pantu:

“Šajā direktīvā lietotas šādas definīcijas:

- a) “koģenerācija” ir siltumenerģijas un elektroenerģijas un/vai mehāniskās enerģijas vienlaicīga ražošana vienā procesā;
- b) “lietderīgais siltums” ir siltums, kas saražots koģenerācijas procesā, lai apmierinātu ekonomiski pamatotu siltuma vai dzesēšanas pieprasījumu;

[..]

- i) “augstas efektivitātes koģenerācija” ir koģenerācija, kas atbilst III pielikumā norādītajiem kritērijiem;

[..]

l) “koģenerācijas stacija” ir stacija, kas var darboties koģenerācijas režīmā;

[..]

Turklāt piemēro attiecīgās Direktīvas 2003/54/EK un Direktīvas 2001/77/EK definīcijas.”

8 Direktīvas 2004/8 7. panta ar nosaukumu “Atbalsta shēmas” 1. un 2. punktā ir noteikts:

“1. Dalībvalstis nodrošina to, ka koģenerāciju – gan pašreizējās, gan turpmākās stacijas – atbalsta, pamatojoties uz lietderīgā siltuma pieprasījumu un primārās enerģijas ietaupījumu, ņemot vērā enerģijas pieprasījuma samazināšanas iespējas, ko piedāvā citi ekonomiski īstenojami un vides aizsardzības ziņā izdevīgi pasākumi, piemēram, citi energoefektivitātes pasākumi.

2. Neskarot [EKL] 87. un 88. pantu, Komisija novērtē tādu dalībvalstu izmantoto atbalsta mehānismu piemērošanu, saskaņā ar kuriem ražotājs, kurš izmanto koģenerāciju, balstoties uz valsts iestāžu izdotajiem noteikumiem, saņem tiešu vai netiešu atbalstu, un kuri varētu izraisīt tirdzniecības ierobežojumus.

Komisija apsver, vai šie mehānismi veicina [EKL] 6. pantā un 174. panta 1. punktā izklāstīto mērķu sasniegšanu.”

9 Direktīvas 2004/8 III pielikumā it īpaši ir paredzēts:

“a) Augstas efektivitātes koģenerācija

Šajā direktīvā augstas efektivitātes koģenerācija atbilst šādiem kritērijiem:

— ražošana koģenerācijas režīmā koģenerācijas stacijās salīdzinājumā ar atskaites vērtībām siltuma un elektroenerģijas atsevišķai ražošanai ļauj sasniegt primārās enerģijas ietaupījumu vismaz 10 % apmērā, ko aprēķina saskaņā ar b) punktu,

[..].”

Direktīva 2001/77

10 Ar Direktīvu 2009/28 tika atcelta Direktīva 2001/77 no 2012. gada 1. janvāra. Tomēr konkrēti tās 2. un 4. pants tika atcelti no 2010. gada 1. aprīļa, pamatojoties uz pēdējās minētās direktīvas 26. panta 1. punktu.

11 Direktīva 2001/77 tika pieņemta, pamatojoties uz EKL 175. panta 1. punktu.

12 Direktīvas 2001/77 preambulas 1., 2., 8., 14., 15. un 19. apsvērumā bija noteikts:

“(1) Neizsīkstošo [atjaunojamo] enerģijas avotu pielietojuma potenciālu Kopienā pašlaik izmanto nepietiekoši. Kopiena atzīst, ka vajadzība veicināt neizsīkstošo [atjaunojamo] enerģijas avotu izmantošanu ir prioritārs pasākums, ņemot vērā to, ka šo avotu izmantošana dod ieguldījumu vides aizsardzībā un noturīgā attīstībā. Turklāt tas var arī radīt darba vietas vietējā līmenī, pozitīvi ietekmēt sociālo kohēziju, uzlabot piegāžu drošību un ļaut ātrāk sasniegt Kioto izvirzītos mērķus. Tādēļ jānodrošina šī potenciāla labāka izmantošana iekšējā elektrības tirgū.

(2) Tādas elektrības pielietojuma veicināšanai, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos [atjaunojamās] enerģijas avotus, Kopienā ir augsta prioritāte [..] tādu iemeslu dēļ kā energoapgādes drošība un daudzveidība, vides aizsardzība un sociālā un ekonomiskā kohēzija. [..]

[..]

- (8) Ja par enerģijas avotu izmanto atkritumus, dalībvalstīm jāpilda spēkā esošie Kopienas tiesību akti par atkritumu apsaimniekošanu. [..] Atbalstam neizsīkstošo [atjaunojamo] enerģijas avotu izmantošanai vajadzētu būt saskanīgam ar citiem Kopienas mērķiem, jo īpaši ievērojot atkritumu apstrādes hierarhiju.[..]

[..]

- (14) Lai valsts līmenī atbalstītu neizsīkstošo [atjaunojamo] enerģijas avotu izmantošanu, dalībvalstis pielieto dažādus mehānismus, tostarp zaļos sertifikātus, investīciju palīdzību, atbrīvošanu no nodokļiem vai to atvieglojumus, nodokļu atmaksāšanu un tiešās cenu atbalsta shēmas. Lai saglabātu ieguldītāju uzticību, svarīgs veids, kā sasniegt šīs direktīvas mērķi, ir garantēt minēto mehānismu pienācīgu darbību, līdz sāk darboties Kopienas sistēma.

- (15) Ir pārāgri lemt par Kopienas sistēmu attiecībā uz atbalsta shēmām. [..]

[..]

- (19) Veicinot neizsīkstošo [atjaunojamo] enerģijas avotu tirgus attīstību, vajadzīgs ņemt vērā tās labvēlīgo ietekmi uz reģionu un vietējas attīstības iespējām, eksporta iespējām, sociālo kohēziju un nodarbinātību, jo īpaši attiecībā uz maziem un vidēja lieluma uzņēmumiem, kā arī neatkarīgiem enerģijas ražotājiem.”

- 13 Saskaņā ar Direktīvas 2001/77 1. pantu tās “mērķis ir veicināt elektrības ražošanā izmantojamo neizsīkstošo [atjaunojamo] enerģijas avotu nozīmes palielināšanos iekšējā elektrības tirgū un radīt pamatu vēlākai Kopienas sistēmai šajā jomā”.

- 14 Minētās direktīvas 2. pantā bija noteikts šādi:

“Šajā direktīvā lietotas šādas definīcijas:

- a) “neizsīkstošie [atjaunojamie] enerģijas avoti” nozīmē neizsīkstošus [atjaunojamus] nefosilus enerģijas avotus (vēja, saules, ģeotermālās, viļņu, plūdmaiņu, hidroenerģijas, biomasas enerģijas avotus; atkritumu deponēšanas vietās un notekūdeņu attīrīšanas iekārtās iegūtās gāzes; biogāzes enerģijas avotus);
- b) “biomasa” nozīmē bioloģiski noārdāmo frakciju produktos, atkritumos un lauksaimniecības (tostarp augu un dzīvnieku izcelsmes vielas), mežsaimniecības un līdzīgu nozaru atlikumos, kā arī bioloģiski noārdāmo frakciju rūpniecības un sadzīves atkritumos;

[..].”

- 15 Šīs pašas direktīvas 3. panta 1. punktā bija noteikts:

“Dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai iedrošinātu lielāku tās elektrības patēriņu, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos [atjaunojamus] enerģijas avotus, saskaņā ar valsts orientējošajiem mērķiem, kas minēti 2. punktā. Šiem pasākumiem jābūt proporcionāliem sasniedzamajam mērķim.”

16 Direktīvas 2001/77 4. pantā ar nosaukumu “Atbalsta shēmas” bija noteikts:

“1. Neierobežojot [EKL] 87. un 88. pantu, Komisija izvērtē dalībvalstīs piemērotos mehānismus, saskaņā ar kuriem elektrības ražotājs, pamatojoties uz valsts iestāžu pieņemtiem noteikumiem, saņem tiešu vai netiešu atbalstu, un kuri varētu izpausties kā tirdzniecības ierobežošana, vērtējumā noskaidrojot, vai minētie mehānismi palīdz sasniegt mērķus, kas norādīti [EKL] 6. un 174. pantā.

2. Komisija līdz 2005. gada 27. oktobrim sagatavo sīki izstrādātu ziņojumu par pieredzi, kas gūta, atsevišķi un vienlaikus piemērojot dažādos mehānismus, kas minēti 1. punktā. [...] Šim ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno priekšlikumu Kopienas sistēmas izveidei attiecībā uz atbalsta shēmām saistībā ar elektrību, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos [atjaunojamos] enerģijas avotus.

Priekšlikumam sistēmas izveidei vajadzētu:

[..]

a) ņemt vērā dažādo neizsīkstošo [atjaunojamo] enerģijas avotu īpatnības, kā arī dažādās tehnoloģijas un ģeogrāfiskās atšķirības;

[..].”

Pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai

17 Atbilstoši Kopienas pamatnostādņu par valsts atbalstu vides aizsardzībai (OV 2008, C 82, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Pamatnostādnes”) 202. punktam tās no 2008. gada 2. aprīļa aizstāj Kopienas pamatnostādnes, par kurām ir runa Direktīvas 2004/8 preambulas 24. apsvērumā.

18 Pamatnostādņu 3.1.7. iedaļā ar nosaukumu “Atbalsts koģenerācijai” ir ietverts 112. punkts šādā redakcijā:

“Vides ieguldījumu un darbības atbalstu koģenerācijai uzskatīs par saderīgu ar kopējo tirgu [EKL] 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē, ja koģenerācijas iekārta atbilst augstas efektivitātes koģenerācijas definīcijai, kā iepriekš noteikts 70. punkta 11. apakšpunktā [..].”

19 Pamatnostādņu 70. punkts ir izteikts šādi:

“Šīm pamatnostādnēm izmanto šādas definīcijas.

[..]

11) augstas efektivitātes koģenerācija ir koģenerācija, kas atbilst Direktīvas 2004/8/EK III pielikumā noteiktajiem kritērijiem [..].”

Valonijas reģiona tiesības

- 20 Valonijas reģiona 2001. gada 12. aprīļa Dekrēta par reģionālā elektroenerģijas tirgus organizāciju (2001. gada 1. maija *Moniteur belge*, 14118. lpp.), kas ir grozīts ar 2007. gada 4. oktobra dekrētu (2007. gada 26. oktobra *Moniteur belge*, 55517. lpp.; turpmāk tekstā – “2001. gada dekrēts”), 2. panta 7., 9., 11. un 14. punktā ir ietvertas šādas definīcijas:

“7° “kvalitatīva koģenerācija” ir siltumenerģijas un elektroenerģijas vienlaicīga ražošana atkarībā no klienta siltuma vai dzesēšanas vajadzībām, tādējādi ietaupot enerģiju salīdzinājumā ar tāda paša daudzuma siltuma, elektroenerģijas un vajadzības gadījumā aukstuma atsevišķu ražošanu modernās references iekārtās, kuru ikgadējo darbības efektivitāti Valonijas enerģijas komisija (VEK) ik gadus nosaka un publicē;

[..]

9° “Atjaunojamie enerģijas avoti” ir visi enerģijas avoti (izņemot fosilu kurināmo un skaldāmas vielas), kuru patēriņš neierobežo to izmantošanu nākotnē, it īpaši ūdens, vēja, saules un ģeotermālās enerģijas un biomasas;

[..]

11° “Zaļā elektroenerģija” ir elektroenerģija, kas tiek ražota no atjaunojamās enerģijas avotiem vai kvalitatīvā koģenerācijas procesā, kad ražošanas procesā rodas par vismaz 10 % mazāk oglekļa dioksīda emisiju salīdzinājumā ar ik gadus VEK noteiktajām un publicētajām oglekļa dioksīda emisijām tradicionālā ražošanā modernās references iekārtās, kas norādītas 2. panta 7. punktā;

[..]

14° “Zaļais sertifikāts” ir pārvedams dokuments, kas tiek piešķirts zaļās elektroenerģijas ražotājiem atbilstoši 38. pantam un ir paredzēts, lai atbalstītu zaļās elektroenerģijas ražošanas iekārtu attīstību, pateicoties tikla piegādātājiem un pārvaldītājiem uzliktajiem pienākumiem.”

- 21 2001. gada dekrēta 37. pantā, kas ir iekļauts X nodaļā ar nosaukumu “Atjaunojamās enerģijas avotu un kvalitatīvas koģenerācijas veicināšana”, ir paredzēts:

“Lai veicinātu elektroenerģijas ražošanu no atjaunojamiem enerģijas avotiem un/vai kvalitatīvu koģenerāciju, valdība izveido zaļo sertifikātu sistēmu”.

- 22 2001. gada dekrēta 38. panta 2. un 3. punktā ir paredzēts:

“2. Zaļo sertifikātu piešķir par saražoto kWh skaitu, ko aprēķina, 1 MWh izdalot ar oglekļa dioksīda emisiju ietaupījuma apjomu.

Oglekļa dioksīda emisiju ietaupījuma apjomu nosaka, oglekļa dioksīda emisiju daudzumu attiecīgajā nozarē izdalot ar oglekļa dioksīda emisiju daudzumu tradicionālajā elektroenerģijas ražošanas nozarē, kurā emisiju apmēru katru gadu nosaka un publicē VEK. Oglekļa dioksīda emisiju ietaupījuma maksimālais apjoms ir 1 iekārtai, kuras jauda ir lielāka par 5 MW. Zem šī sliekšņa tā maksimālais apjoms ir 2.

3. Tomēr, ja ar iekārtu, kurā pārstrādā galvenokārt biomasu, izņemot koksni, ražošanas iekārtas atrašanās vietā rūpnieciskās darbības rezultātā īsteno pilnīgi jaunu procesu un ar to veicina ilgtspējīgu attīstību, valdība, ņemot vērā VEK atzinumu par īstenotā procesa īpaši inovatīvo raksturu, var noteikt, ka oglekļa dioksīda ietaupījuma maksimālais apjoms ir 2 visai ražotnei, kas izriet no kopējās jaudu summas attiecīgajā ražotnē ar jaudu, kas nepārsniedz 20 MW.

[..]”

- 23 2008. gada 17. jūlija dekrēta, ar kuru ir grozīts 2001. gada 12. aprīļa Dekrēts par reģionālā elektroenerģijas tirgus organizāciju, 57. pantā ir noteikts:

“[2001. gada dekrēta] 38. punkta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka iekārtu, kurās pārstrādā koksni, izslēgšana no shēmas, kas ar to izveidota, attiecas uz iekārtām, kurās pārstrādā visa veida lignocelulozes biomasu no lapkoku un skujkoku koksnes (tostarp iscirtmeta atvasāju sugas), pirms un/vai pēc jebkāda veida pārstrādes.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 24 *IBV* nodarbojas ar zāģēšanu un izmanto koģenerācijas staciju koģenerācijai, kurā tā pārstrādā atlikumus, kas galvenokārt nāk no šīs darbības, lai nodrošinātu pati savu energoapgādi.

- 25 2008. gada 23. jūnijā *IBV* vēlējās saņemt papildu zaļos sertifikātus, kas norādīti 2001. gada dekrēta 38. panta 3. punktā. Valonijas valdība noraidīja šo pieteikumu ar 2009. gada 18. jūnija rīkojumu, pamatojot, ka *IBV* iekārta neatbilst trim šajā tiesību normā prasītajiem nosacījumiem, jo, pirmkārt, tā lieto koģenerācijai koksni, otrkārt, tā neīsteno daļēji atjaunojošu procesu un, treškārt, tai nav ilglaicīgas attīstības perspektīvas.

- 26 *Conseil d'État* [Valsts padome], kurā *IBV* vērsās ar prasību atcelt minēto rīkojumu, nolēma, ka Valonijas valdība kļūdaini ir uzskatījusi, ka nosacījumi, kas attiecas, respektīvi, uz īstenotā procesa atjaunojošo raksturu un attiecīgās iekārtas iekļaušanos ilglaicīgas attīstības perspektīvā, šajā gadījumā netika izpildīti.

- 27 Attiecībā uz *IBV* iekārtas izslēgšanu no šajā lietā aplūkotā papildu atbalsta mehānisma piemērošanas jomas, kas izriet no apstākļa, ka minētajā iekārtā tiek izmantota koksne, *Conseil d'État*, kas šaubās par šādas izslēgšanas atbilstību konstitūcijai, nolēma apturēt tiesvedību un uzdot *Cour constitutionnelle* [Konstitucionālajai tiesai] šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai [2001. gada dekrēta] 38. panta 3. punkts pārkāpj Konstitūcijas 10. un 11. pantu, ieviešot atšķirīgu attieksmi pret iekārtām, kurās tiek pārstrādāta galvenokārt biomasas, jo tas izslēdz no [apstrīdētās] atbalsta shēmas izmantošanas biomasas koģenerācijas iekārtas, kurās tiek pārstrādāta koksne vai koksnes atkritumi, lai gan tajā tiek iekļautas biomasas koģenerācijas iekārtas, kurās tiek pārstrādāti cita veida atkritumi?”

- 28 *Cour constitutionnelle* uzsver, ka, aplūkojot sagatavošanas darbus, kuri attiecas uz papildu atbalsta pasākumu, kas paredzēts 2001. gada dekrēta 38. panta 3. punktā, var secināt, ka šī pasākuma ieviešanas sākotnējam priekšlikumam tika pievienoti šādi paskaidrojumi. Tā kā līdz šim 2001. gada dekrēta 38. panta 2. punktā noteikto 5 MW vietā ir sasniegta 20 MW robeža, minētais pasākums ir vērsts uz to, lai ņemtu vērā, ka atsevišķiem pamatprojektiem, kas izmanto inovatīvas tehnoloģijas, varētu būt vajadzīgs papildu atbalsts. Tomēr it īpaši, lai izvairītos no šāda pasākuma negatīvās ietekmes uz kokrūpniecības nozari, ar kuru jau konkurē koksnes enerģijas nozare, tika piedāvāts saglabāt papildu atbalstu biomasai, izņemot koksni. Šajā ziņā turklāt tika norādīts, ka šis nav atsevišķs gadījums, jo dažādās dalībvalstīs elektroenerģijas ražošanas no atjaunojamās enerģijas avotiem atbalsta mehānismi bieži atšķiras atkarībā no nozares.

- 29 2007. gada 5. aprīļa atzinumā VEK it īpaši nolēma, ka atšķirīga pieeja atbalsta shēmai atkarībā no izmantotās biomasas rakstura varētu šķīst diskriminējoša.

- 30 Valonijas valdība tomēr nolēma pieņemt pamata lietā aplūkoto atbalsta shēmu, norādot, pirmkārt, ka līdz šim spēkā esošā sistēma bija pietiekama, lai nodrošinātu vairāku koksnes koģenerācijas projektu attīstību, kas tā nebija citu inovāciju projektu gadījumā, un, otrkārt, ka zaļo sertifikātu sistēmai ir raksturīgi, ka tiek piešķirti dažādi atbalsti atkarībā no attiecīgās nozares, izmantotās degvielas vai arī iekārtas jaudas.
- 31 *Cour constitutionnelle* uzsver tostarp, ka, pieņemot 2001. gada dekrēta 38. pantu, Valonijas likumdevējs ir daļēji ieviesis Direktīvu 2001/77 un Direktīvu 2004/8.
- 32 Šajā ziņā, norādot, ka *Conseil d'État* lietas dalībnieki nebija vienprātis par jautājumu, vai IBV izmantotā koģenerācijas iekārta var tikt uzskatīta par augstas efektivitātes koģenerācijas iekārtu Direktīvas 2004/8 izpratnē, *Cour constitutionnelle* vēlas vispirms uzzināt, vai šīs direktīvas 7. pants ir piemērojams tikai šāda veida koģenerācijas iekārtām.
- 33 Otrkārt, *Cour constitutionnelle* apgalvo, ka ir jāizskaidro tas, vai šis pats 7. pants, it īpaši ievērojot Savienības vienlīdzīgas attieksmes principu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas prasa, atļauj vai aizliedz tādu atšķirīgu attieksmi, kāda izriet no 2001. gada dekrēta 38. panta 3. punkta.
- 34 Šādos apstākļos *Cour constitutionnelle* nolēma tiesvedību apturēt un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai Direktīvas [2004/8] 7. pants, to vajadzības gadījumā apvienojot ar Direktīvas [2001/77] 2. un 4. pantu un Direktīvas [2009/28] 22. pantu, ņemot vērā vispārējo vienlīdzīgas attieksmes principu, kas ir noteikts Līguma par Eiropas Savienību 6. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas [turpmāk tekstā – “Harta”] 20. un 21. pantā, ir jāinterpretē tādējādi, ka:
- a) tas ir piemērojams tikai augstas efektivitātes koģenerācijas iekārtām Direktīvas [2004/8] III pielikuma izpratnē;
- b) tas prasa, atļauj vai aizliedz to, ka tāds atbalsta pasākums, kāds ir ietverts [2001. gada dekrēta] 38. panta 3. punktā, ir pieejams visām koģenerācijas iekārtām, kurās galvenokārt pārstrādā biomasu un kuras atbilst šajā pantā noteiktajiem nosacījumiem, izņemot tādas koģenerācijas iekārtas, kurās galvenokārt pārstrādā koksni vai koksnes atkritumus?
- 2) Vai atbilde atšķiras, ja koģenerācijas iekārtā pārstrādā galvenokārt tikai koksni vai, tieši pretēji, tikai koksnes atkritumus?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmā jautājuma pirmo daļu

- 35 Ar pirmā jautājuma pirmo daļu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2004/8 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tā piemērošanas joma attiecas tikai uz koģenerācijas iekārtām, kam piemīt augstas efektivitātes iekārtu pazīmes šīs direktīvas izpratnē.
- 36 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, kā tas izriet no Direktīvas 2004/8 3. panta a) un i) punkta, ka Savienības likumdevējs ir pacenties definēt attiecīgos jēdzienus “koģenerācija” un “augstas efektivitātes koģenerācija” šīs direktīvas mērķiem.

- 37 Direktīvas 2004/8 2. pantā, kura priekšmets, kā norāda tā nosaukums, ir definēt šīs direktīvas “darbības [piemērošanas] jomu”, ir uzsvērts, ka tā “attiecas uz koģenerāciju, kas definēta 3. pantā”. No šī precizējuma ir jāsecina, ka Savienības likumdevējs nav vēlējies ierobežot minēto darbības jomu, attiecinot to tikai uz augstas efektivitātes koģenerāciju minētā 3. panta i) punkta izpratnē.
- 38 Šādos apstākļos ir jākonstatē, ka, tā kā Direktīvas 2004/8 7. pantā par atbalsta shēmām valsts līmenī ir atsauce, kā tas izriet no tā 1. punkta teksta, uz “koģenerācijas” atbalstu, šo pantu nevar interpretēt tādējādi, ka tā piemērošanas joma attiecas tikai uz “augstas efektivitātes koģenerāciju”.
- 39 Pretēji tam, ko apgalvo Beļģijas valdība, minēto interpretāciju neatspēko ne atsauce Direktīvas 2004/8 7. panta 2. punktā uz Līguma normām par valsts atbalstu, ne apstāklis, ka šīs direktīvas preambulas 24. apsvērumā ir uzsvērts, ka valsts atbalstam ir jābūt saderīgam ar noteikumiem Kopienas pamatnostādnes, kas kopš tā laika ir aizstājuši pamatnostādnes, kuru 70. un 112. punktā ir paredzēts, ka atbalsts koģenerācijai ir saderīgs ar kopējo tirgu, ja tas attiecas uz augstas efektivitātes koģenerācijas stacijām minētās direktīvas III pielikuma izpratnē.
- 40 Valsts koģenerācijas atbalsta shēma, ja tā veido valsts atbalstu, protams, ņemot vērā pēdējo minēto klasifikāciju, ir jāvērtē arī, ievērojot Savienības tiesību normas, kuras attiecas uz valsts atbalstu, kas vispār nodrošina Direktīvas 2004/8 pilnīgu piemērošanu, kā tas ir uzsvērts it īpaši tās 7. panta 2. punktā. Tomēr šādi tas nevar savukārt ietekmēt 7. panta piemērošanas jomu, kas izriet no šī sprieduma 36.–38. punktā veiktās pārbaudes.
- 41 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz pirmā jautājuma pirmo daļu ir jāatbild, ka Direktīvas 2004/8 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tās piemērošanas jomā ietilpst ne tikai koģenerācijas iekārtas, kam piemīt augstas efektivitātes iekārtu pazīmes šīs direktīvas izpratnē.

Par pirmā jautājuma otro daļu un otro jautājumu

- 42 Ar pirmā jautājuma otro daļu un otro jautājumu, kas ir jāaplūko kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2004/8 7. pants, skatīts kopā ar Direktīvas 2001/77 2. un 4. pantu un Direktīvas 2009/28 22. pantu, ievērojot vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principu, kas noteikts it īpaši Hartas 20 un 21. pantā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie prasa, atļauj vai aizliedz tādu pastiprinātu atbalsta pasākumu, kāds ir aplūkots pamatlietā, lai gan to var saņemt visas koģenerācijas iekārtas, kas pārstrādā galvenokārt biomasu, izņemot koģenerācijas iekārtas, kas galvenokārt pārstrādā koksni un/vai koksnes atkritumus.
- 43 Vispirms ir jāatgādina, ka apstāklis, ka minētie jautājumi attiecas vienlaikus uz Direktīvas 2004/8 7. panta un Direktīvas 2001/77 2. un 4. panta, kā arī Direktīvas 2009/28 22. panta normām, būtībā ir izskaidrojams ar faktu, kas uzsvērts lēmumā par prejudiciāla jautājuma uzdošanu, ka ar 2001. gada dekrētu ir kopā ieviestas šo dažādo direktīvu normas attiecībā uz Valonijas reģionu.
- 44 Attiecībā, konkrētāk, uz minētā dekrēta 38. pantu, pamatojoties uz kuru tika pieņemts pamatlietā aplūkotais pasākums, ir jānorāda, ka zaļo sertifikātu sistēma, kas tiek piešķirti atbilstoši šim pantam, ir tikusi ieviesta, kā tas izriet no šī paša dekrēta 37. panta, lai iedrošinātu gan elektroenerģijas ražošanu no atjaunojamajiem enerģijas avotiem, gan koģenerāciju.
- 45 Tā kā pamatlietā aplūkotā iekārta ļauj Direktīvas 2001/77 2. panta a) un b) punkta izpratnē ražot elektroenerģiju no šāda atjaunojamās enerģijas avota, šajā gadījumā no koksnes biomasas, tā arī ir koģenerācijas stacija Direktīvas 2004/8 3. panta l) punkta izpratnē.

- 46 No minētā izriet, ka, lai atbildētu uz iesniedzējtiesas uzdotajiem jautājumiem, ir jāņem vērā gan Direktīvas 2004/8 normas, it īpaši tās 7. pants, kurā ir aplūkoti valsts pasākumi koģenerācijas atbalstam, gan Direktīvas 2001/77 normas, it īpaši tās 4. pants, kurā ir norādīti valsts atbalsta pasākumi atjaunojamās enerģijas avotiem.
- 47 Turpretim ir jānorāda, ka, tā kā rīkojums, kurā nav atzītas IBV tiesības izmantot papildu atbalsta shēmu, kas paredzēta 2001. gada dekrēta 38. panta 3. punktā, tika pieņemts 2009. gada 18. jūnijā, proti, pirms Direktīvas 2009/28 stāšanās spēkā, tās normas šajā lietā nav jāņem vērā.
- 48 Citiem vārdiem sakot, ir jāatgādina, ka vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas princips, kas noteikts tostarp Hartas 20. un 21. pantā, ir adresēti dalībvalstīm, kad tās īsteno Savienības tiesības, kā tas izriet it īpaši no Hartas 51. panta 1. punkta.
- 49 No minētā izriet, ka, kā pamatlietā, dalībvalstij pieņemot atbalsta pasākumus, lai atbalstītu koģenerāciju un atjaunojamās enerģijas veidus, kas atbilst ar, pirmkārt, Direktīvu 2004/8, it īpaši tās 7. pantu, un, otrkārt, ar Direktīvu 2001/77, it īpaši tās 4. pantu, noteiktajai sistēmai, un tāad īstenojot Savienības tiesības, tai ir jāievēro vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas princips, kas konkrēti ir noteikti Hartas 20. un 21. pantā (skat. šajā ziņā 2013. gada 11. aprīļa spriedumu lietā C-401/11 *Soukupová*, 28. punkts).
- 50 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas princips prasa, lai attieksme pret līdzīgām situācijām nebūtu atšķirīga un lai attieksme pret atšķirīgām situācijām nebūtu tāda pati, ja vien šāda attieksme nav objektīvi pamatota (skat. tostarp 2008. gada 16. decembra spriedumu lietā C-127/07 *Arcelor Atlantique* un *Lorraine* u.c., Krājums, I-9895. lpp., 23. punkts; 2011. gada 12. maija spriedumu lietā C-176/09 Luksemburga/Parlaments un Padome, Krājums, I-3727. lpp., 31. punkts, kā arī 2011. gada 21. jūlija spriedumu lietā C-21/10 *Nagy*, Krājums, I-6769. lpp., 47. punkts).
- 51 Vienlīdzīgas attieksmes principa iespējamaais pārkāpums tādēļ, ka ir iepriekš noteikta atšķirīga attieksme situācijās, kuru visi tās raksturojošie elementi ir salīdzināmi (skat. it īpaši iepriekš minēto spriedumu lietā *Arcelor Atlantique* un *Lorraine* u.c., 25. punkts). Savos aptvērumos Polijas valdība un Komisija it īpaši ir apgalvojušas, ka šajā gadījumā nebija izpildīts šis nosacījums.
- 52 Šajā ziņā jāatgādina, ka elementi, kas raksturo dažādas situācijas, un tāad to salīdzināmais raksturs ir it īpaši jānosaka un jānovērtē, ievērojot Savienības tiesību akta, kurā ir noteikta aplūkotā atšķirība, priekšmetu un mērķi. Turklāt ir jāņem vērā jomas, uz kuru attiecas attiecīgais akts, principi un mērķi (skat. it īpaši iepriekš minētos spriedumus lietā *Arcelor Atlantique* un *Lorraine* u.c., 26. punkts, kā arī Luksemburga/Parlaments un Padome, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 53 Šādai pieejai *mutatis mutandis* ir jābūt pamatā pārbaudei ar mērķi novērtēt valsts pasākumu, ar kuriem ir īstenotas Savienības tiesības, atbilstību, ievērojot vienlīdzīgas attieksmes principu.
- 54 Pirmkārt, attiecībā uz Savienības tiesību aktu mērķiem, kuros ietilpst pamatlietā aplūkojamais tiesiskais regulējums, ir jānorāda, ka tas ir norādīts Direktīvas 2004/8 1. pantā, ka tās mērķis ir palielināt energoefektivitāti un uzlabot piegādes drošību, nosakot pamatprincipus augstas efektivitātes siltuma un elektroenerģijas koģenerācijas, veicināšanai un attīstībai. Šīs direktīvas preambulas 1. un 5. apsvērumā šajā ziņā ir uzsvērts, ka šāda veicināšana ir Savienības prioritāte, ņemot vērā iespējamo ieguvumu, ko koģenerācija rada attiecībā uz primārās enerģijas taupīšanu, elektrotīklu zudumu novēršanu un emisiju, jo īpaši siltumnīcas efekta gāzu emisiju, samazināšanu, kas veicina vides aizsardzību un it īpaši Kioto protokola mērķu ievērošanu, kā arī energoapgādes drošību.
- 55 Savukārt Direktīvas 2001/77 mērķis saskaņā ar tās 1. pantu ir veicināt elektrības ražošanā izmantojamo neizsīkstošo enerģijas avotu nozīmes palielināšanos iekšējā elektrības tirgū un radīt pamatu vēlākai Kopienas sistēmai šajā jomā.

- 56 Kā tas izriet no minētās direktīvas preambulas 1. un 2. apsvēruma, šāda atjaunojamo enerģijas avotu veicināšana, kas ir Savienības prioritāšu augšgalā, ir pamatota it īpaši ar to, ka minēto enerģijas avotu izmantošana veicina vides aizsardzību un ilgstošu attīstību un ka tā var palielināt drošību, kā arī energoapgādes dažādošanu un paātrināt Kioto protokola mērķu sasniegšanu.
- 57 Turklāt attiecībā, precīzāk, uz valsts mehānismiem koģenerācijas un elektrības ražošanas no atjaunojamās enerģijas avotiem atbalstam, kas attiecīgi norādīti Direktīvas 2004/8 7. pantā un Direktīvas 2001/77 4. pantā, no Direktīvas 2004/8 preambulas 26. apsvēruma un Direktīvas 2001/77 preambulas 14. apsvēruma skaidri izriet, ka minēto mehānismu labas darbības nodrošināšana ir svarīgs līdzeklis, lai sasniegtu šo direktīvu mērķus.
- 58 Otrkārt, attiecībā uz jomas, uz kuru attiecas Direktīva 2004/8 un Direktīva 2001/77, principiem un mērķiem ir jānorāda, ka tās abas ir pieņemtas, pamatojoties uz EKL 175. panta 1. punktu, tas ir, atbilstoši Savienības politikai vides jomā.
- 59 Šajā ziņā gan Direktīvas 2004/8 7. panta 2. punkta otrajā daļā, gan Direktīvas 2001/77 4. panta 1. punktā ir uzsvērts turklāt, ka valsts atbalsta mehānismi, kas paredzēti šajās normās, var veicināt EKL 6. pantā un 174. panta 1. punktā definēto mērķu īstenošanu.
- 60 Šī pēdējā tiesību norma, kurā ir uzskaitīti Savienības politikas mērķi vides jomā, atsaucas uz vides kvalitātes saglabāšanu, aizsardzību un uzlabošanu, cilvēku veselības aizsardzību, apdomīgu un racionālu vides resursu izmantošanu, kā arī uz starptautiska mēroga pasākumu, risinot reģionālas un pasaules vides problēmas, veicināšanu.
- 61 Attiecībā, precīzāk, uz izvēli, kas jāizdara attiecīgajā gadījumā starp koģenerācijas atbalsta valsts shēmu izstrādi un elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamo elektroenerģiju, kā veicināšana ir Direktīvas 2004/8 un Direktīvas 2001/77 priekšmets, ir jākonstatē, ka no tām izriet, ka dalībvalstis šajā ziņā saglabā plašu rīcības brīvību.
- 62 No Direktīvas 2004/8 preambulas 32. apsvēruma vispirms izriet, ka tās mērķis ir ieviest Kopienas līmenī vispārējus pamatprincipus koģenerācijas veicināšanai iekšējā enerģijas tirgū, atstājot īstenošanu dalībvalstu ziņā, tādējādi ļaujot tām pašām izvēlēties to režīmu, kas vislabāk atbilst tās konkrētajai situācijai, ņemot vērā šajā ziņā, kā tas izriet no šīs pašas direktīvas 1. panta, valsts īpašos apstākļus, it īpaši attiecībā uz klimatiskajiem un ekonomiskajiem apstākļiem.
- 63 Citiem vārdiem sakot, dalībvalstis, kā tas izriet no Direktīvas 2001/77 3. panta 1. punkta un 4. panta, tiek iedrošinātas pieņemt atbilstošus pasākumus, lai palielinātu elektroenerģijas no atjaunojamās enerģijas avotiem patēriņu, kuru vidū ietilpst atbalsta režīmi, kas pieņemti valsts līmenī, bet šajā ziņā no šīs direktīvas preambulas 15. apsvēruma izriet, ka ar to nav paredzēta Kopienas sistēma minētajiem režīmiem.
- 64 Turpinājumā ir jānorāda attiecībā uz atbalsta mehānismu iespējamo formu, ka Direktīvas 2004/8 preambulas 26. apsvērumā un Direktīvas 2001/77 preambulas 14. apsvērumā ir tikai uzskaitītas dažādas formas, ko galvenokārt izmanto dalībvalstis šajā nolūkā, proti, zaļie sertifikāti, investīciju palīdzība, atbrīvošana no nodokļiem vai to atvieglojumi, nodokļu atmaksāšana un tiešās cenu atbalsta shēmas.
- 65 Visbeidzot attiecībā uz šādu koģenerācijas atbalsta režīmu saturu Direktīvas 2004/8 7. panta 1. punktā ir vienīgi precizēts, ka dalībvalstis nodrošina, ka tās piešķir atbalstu, pamatojoties uz lietderīgā siltuma pieprasījumu un primārās enerģijas ietaupījumu, ņemot vērā enerģijas pieprasījuma samazināšanas iespējas, ko piedāvā citi ekonomiski īstenojami un vides aizsardzības ziņā izdevīgi pasākumi, piemēram, citi energoefektivitātes pasākumi. Direktīvas 2001/77 4. panta 1. punktā nav ietvertas nekādas sevišķas norādes par atbalstu atjaunojamām enerģijām, kuru pieņemšana tiktu iedrošināta, izņemot to, kas atgādināts šī sprieduma 59. punktā un kas attiecas uz šādu pasākumu atbalstīšanu, lai īstenotu EKL 174. panta mērķus.

- 66 No šī sprieduma no 62. līdz 65. punktam izriet, ka, lai gan dalībvalstis tiek aicinātas, ieviešot koģenerācijas un elektroenerģijas ražošanas no atjaunojamiem enerģijas avotiem atbalsta mehānismus, veicināt Direktīvas 2004/8 un Direktīvas 2001/77 mērķu sasniegšanu un – vispārīgāk – Savienības mērķu vides jomā sasniegšanu, Savienības tiesībās to pašreizējā stāvoklī ir paredzēta dalībvalstu plaša izvēles brīvība attiecībā uz šādu mehānismu ieviešanu.
- 67 Tādos apstākļos, kādi ir aprakstīti šī sprieduma 54.–66. punktā, tikai no tā apstākļa, ka Direktīvas 2001/77 2. panta b) punktā ir ietverta termina “biomasa” definīcija, kas aptver bioloģiski noārdāmo frakciju produktos, atkritumos un lauksaimniecības, mežsaimniecības un līdzīgu nozaru atlikumos, kā arī bioloģiski noārdāmo frakciju rūpniecības un sadzīves atkritumos, nekas neļauj secināt, ka šeit uzskaitītās dažādās vielu kategorijas būtu jāaplūko līdzīgi, izstrādājot valsts koģenerācijas un elektroenerģijas ražošanas no atjaunojamiem enerģijas avotiem atbalsta pasākumus.
- 68 Dažādas norādes Direktīvā 2004/8 un Direktīvā 2001/77, kā arī mērķi, kuru īstenošana minētajiem atbalsta pasākumiem ir jāveicina, šādos apstākļos liek uzskatīt, ka tieši otrādi ar šīm direktīvām noteiktajiem principiem ir raksturīgi, ka dažādas vielu kategorijas, kas ir uzskaitītas Direktīvas 2001/77 2. panta b) punktā, attiecīgā dalībvalsts var vērtēt atšķirīgi atkarībā no ļoti dažādiem kritērijiem.
- 69 Attiecībā, pirmkārt, uz norādēm Direktīvā 2004/8 un 2001/77 ir jānorāda, ka no Direktīvas 2004/8 preambulas 31. apsvēruma izriet, ka koģenerācijas kopējā efektivitāte un ilgtspēja ir atkarīga no daudziem faktoriem, kuru vidū ir norādīts “kurināmā veids”.
- 70 Kā ir norādīts šī sprieduma 62. punktā, tostarp no Direktīvas 2004/8 1. panta un preambulas 32. apsvēruma izriet, ka katra dalībvalsts var pati izvēlēties to režīmu, “kas vislabāk atbilst tās konkrētajai situācijai”, šajā ziņā ņemot vērā “valstu īpašos apstākļus, jo īpaši tos, kas attiecas uz klimatu un ekonomiku”.
- 71 Savukārt Direktīvas 2001/77 preambulas 19. apsvērumā ir uzsvērts, ka, veicinot atjaunojamo enerģijas avotu tirgus attīstību, vajadzīgs ņemt vērā tās labvēlīgo ietekmi uz “reģionu un vietējas attīstības iespējām, eksporta iespējām, sociālo kohēziju un nodarbinātību, jo īpaši attiecībā uz maziem un vidēja lieluma uzņēmumiem, kā arī neatkarīgiem enerģijas ražotājiem”.
- 72 Minētās direktīvas 4. panta 2. punktā, kas it īpaši attiecas uz elektroenerģijas, kura ražota no atjaunojamiem enerģijas avotiem, atbalsta režīmu Kopienas sistēmas priekšlikumu, ko Komisija varēja formulēt iepriekšējā stadijā, attiecībā uz to ir norādīts, ka ikvienai tādējādi piedāvātajai sistēmai ir jāņem vērā dažādo neizsīkstošo [atjaunojamo] enerģijas avotu īpatnības, kā arī dažādās tehnoloģijas un ģeogrāfiskās atšķirības”.
- 73 Otrkārt, Direktīvas 2004/8 un Direktīvas 2001/77 mērķu kopums un, vispārīgāk, Savienības mērķi vides jomā liek tai arī atzīt, ka dažādas vielu kategorijas, kas norādītas ar nosaukumu “biomasa” Direktīvas 2001/77 2. panta b) punktā, ir jāaplūko atsevišķi.
- 74 Tātad it īpaši no resursa atjaunojamā rakstura viedokļa un tādējādi tā pieejamības aspektā, kā arī lai nodrošinātu ilglaicīgu attīstību, apdomīgu un racionālu vides resursu izmantošanu un piegāžu drošību, koksne, kas ir tāds resurss, kura atjaunošanai ir vajadzīgs ilgs laiks, atšķiras no lauksaimniecības produktiem vai mājsaimniecības un rūpniecības atkritumiem, kuru ražošana notiek ievērojami īsākā laikposmā.
- 75 Ir skaidrs, ka vispārējā ietekme uz vidi, ko rada biomasas pastiprināta izmantošana enerģijas ražošanai, var būt pamatā atšķirīgiem atbalsta pasākumiem atkarībā no izmantotās biomasas veida īpašībām.

- 76 Attiecībā uz ietekmi uz vidi, kas var rasties koksnes vai koksnes atkritumu izmantošanas enerģijas ražošanai atbalsta pasākumu dēļ, ir jāņem vērā, ka jebkura pārmērīga vai priekšlaicīga mežu izciršana, ko varētu iedrošināt šādi atbalsta pasākumi, var veicināt oglekļa dioksīda pieaugumu atmosfērā, kā arī ietekmēt bioloģisko daudzveidību un ūdens kvalitāti.
- 77 Savukārt lauksaimniecības produktu, kas paredzēti enerģijas ražošanai, pastiprināta attīstība var palielināt dažādus piesārņojuma viedus, kas īpaši saistīti ar lauksaimniecību un it īpaši ar mēslojuma un pesticīdu izmantošanu, kas, piemēram, ietekmē ūdens resursus.
- 78 Jānorāda arī, ka dažādās biomasas kategorijas, kas uzskaitītas Direktīvas 2001/77 2. panta b) punktā, ietver it īpaši dažādus atkritumu veidus. Šajā ziņā Direktīvas 2001/77 preambulas 8. apsvērumā ir uzsvērts, ka dalībvalstu atbalstam neizslikstošo enerģijas avotu izmantošanai vajadzētu būt saskanīgam ar citiem Kopienas mērķiem, jo īpaši ievērojot atkritumu apstrādes hierarhiju. Piemēram, ņemot vērā šo hierarhiju, kas pēdējo reizi ir precizēta Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīvas 2008/98/EK par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 3. lpp.) 4. pantā, tādas vielas, kuru bioloģiski noārdāmā frakcija nāk no rūpnieciskajiem un sadzīves atkritumiem, kas būtībā ir paredzēti vai nu apglabāšanai, vai arī enerģijas ražošanai, it īpaši koģenerācijai, nevar tikt uzskatītas par salīdzināmām ne ar koksni, ko var izmantot kā izejvielu, ne koksnes atkritumiem, ko var atkārtoti izmantot vai pārstrādāt attiecīgajās rūpniecības nozarēs, un šādām darbībām minētajā hierarhijā ir prioritāte salīdzinājumā ar enerģijas ražošanu.
- 79 Visbeidzot tādi faktori kā it īpaši daudzums, kādā dažādi atjaunojamās enerģijas avoti ir pieejami attiecīgās dalībvalsts teritorijā, vai arī iespējamais tajā jau sasniegtais viena vai otra atjaunojamās enerģijas avota izmantošanas koģenerācijā vai elektroenerģijas ražošanā attīstības līmenis arī var ietekmēt izdarīto izvēli attiecībā uz šajā dalībvalstī atbalstāmiem atjaunojamās enerģijas avotiem gan vides aizsardzības, gan energoapgādes drošības un dažādošanas nolūkā.
- 80 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, ir jāuzskata, ka, ievērojot it īpaši Direktīvas 2001/77 un Direktīvas 2004/8 mērķus, Savienības mērķus vides jomā, kā arī šajā direktīvā dalībvalstīm atzīto plašo rīcības brīvību attiecībā uz atbalsta režīmu, kas paredzēti koģenerācijas un elektroenerģijas ražošanai no atjaunojamiem enerģijas avotiem, pieņemšanu un īstenošanu un ņemot vērā dažādo biomasas, kas var tikt izmantota koģenerācijas procesā, kategoriju īpašības, minētās kategorijas nevar tikt uzskatītas saistībā ar šādiem atbalsta režīmiem par tādām, kas atrodas līdzīgās situācijās saistībā ar iespējamo vienlīdzīgas attieksmes, kuras ievērošana ir nodrošināta Savienības tiesībās, principa piemērošanu.
- 81 Tieši otrādi, šajos apstākļos ir jāuzskata par dabisku vajadzību atsevišķi aplūkot šīs dažādās biomasas kategorijas un it īpaši rīkoties atkarībā no dažādiem vides apsvērumiem vielu, kas var saņemt atbalstu, veida izvēles un šāda atbalsta konkrēto noteikumu, tostarp to nozīmīguma, diferencēšanas, jo pašreizējā Savienības tiesību stāvoklī nevar uzskatīt, ka, ņemot vērā, ka šīs dažādās biomasas kategorijas neatrodas vienādā situācijā, dalībvalstis acīmredzami ir pārsniegušas plašās rīcības brīvības, kas tām ir šajā jomā, robežas (skat. pēc analogijas spriedumu lietā Luksemburga/Parlaments un Padome, 50. un 51. punkts).
- 82 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmā jautājuma otro daļu un otro jautājumu ir jāatbild, ka pašreizējā Savienības tiesību stāvoklī vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principi, kas konkrēti noteikti Hartas 20. un 21. pantā, neliedz dalībvalstīm, ieviešot koģenerācijas un elektroenerģijas ražošanas no atjaunojamās enerģijas avotiem valsts shēmas, kas norādītas Direktīvas 2004/8 7. pantā un Direktīvas 2001/77 4. punktā, paredzēt tādas pastiprināta atbalsta pasākumus kā pamatlietā, ko var izmantot visas koģenerācijas iekārtas, kas pārstrādā galvenokārt biomasu, izņemot iekārtas, kas pārstrādā galvenokārt koksni un/vai koksnes atkritumus.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 83 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Direktīvas 2004/8/EK par tādas koģenerācijas veicināšanu, kas balstīta uz lietderīgā siltuma pieprasījumu iekšējā enerģijas tirgū, un ar kuru groza Direktīvu 92/42/EEK, 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tās piemērošanas jomā ietilpst ne tikai koģenerācijas iekārtas, kam piemīt augstas efektivitātes iekārtu pazīmes šīs direktīvas izpratnē;
- 2) pašreizējā Savienības tiesību stāvoklī vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principi, kas konkrēti noteikti Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pantā, neliedz dalībvalstīm, ieviešot koģenerācijas un elektroenerģijas ražošanas no atjaunojamās enerģijas avotiem valsts shēmas, kas norādītas Direktīvas 2004/8 7. pantā un Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. septembra Direktīvas 2001/77/EK par tādas elektroenerģijas pielietojuma veicināšanu iekšējā elektrības tirgū, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos enerģijas avotus, 4. punktā, paredzēt tādus pastiprināta atbalsta pasākumus kā pamatlīnētā, ko var izmantot visas koģenerācijas iekārtas, kas pārstrādā galvenokārt biomasu, izņemot iekārtas, kas pārstrādā galvenokārt koksni un/vai koksnes atkritumus.

[Paraksti]